



ชื่อพื้นเมือง	กระโดน
ชื่อสามัญ	Tummy-wood
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Careya sphaerica</i> Roxb.
ชื่อวงศ์	LECYTHIDACEAE
ชื่ออื่น	กะนอน (เขมร) ชุย (กะเหรี่ยงกาญจนบุรี) ปุยกระโดน (ใต้) ปุยขาว ผ่าฮาด (ภาคเหนือ) หูกวาง (จันทบุรี) พุย (ละว้าเชียงใหม่) เส้เจอะบะและปุย
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดกลางผลัดใบ ผลิใบไว สูง 8-20 เมตร ลำต้นมักเตี้ยแต่มีกิ่งก้านสาขามาก กิ่งอ่อนเป็นสันสี่เหลี่ยมตามยาว มีรอยแผลใบปรากฏอยู่ ผิวเกลี้ยงไม่มีขน เปลือกนอกหนา สีเทา ที่เห็นดำๆ มักเกิดจากไฟป่า เปลือกในสีแดง เรือนยอดเป็นพุ่มกลมแน่นทึบ
ใบ	เป็นใบเดี่ยวออกเวียนสลับกันตามปลายกิ่ง ใบอ่อนสีน้ำตาลแดง มีรสฝาด ใบแก่ใกล้หลุดร่วงจะเปลี่ยนสีเป็นสีเหลือง และแดงส้มๆ ใบรูปไข่กว้าง 6-12 เซนติเมตร ยาว 12-20 เซนติเมตร โคนใบสอบแคบเป็นรูปลิ้ม ส่วนที่ค่อนไปทางปลายใบผายกว้าง ปลายสุดหยักคอดเป็นติ่งแหลมทู่ๆ
ดอก	ดอกจะออกหลังการผลิใบใหม่ ดอกออกเดี่ยวๆ หรือเป็นกระจุกๆ ตามปลายกิ่ง กระจุกละ 2-3 ดอก กลีบรองกลีบดอก 4 กลีบ รูปขอบขนานหรือรูปไข่ ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร เกลี้ยงทั้งสองด้าน ดอกมีขนาดใหญ่ กลีบดอกรูปช้อนสี่เหลี่ยมอ่อน ตามบริเวณขอบกลีบและโคนกลีบออกสีชมพู หลุดร่วงเร็ว
ผล	ผลกลม แข็ง อุ่มน้ำ มีเนื้อมาก ขนาดโต 6 เซนติเมตร ที่ปลายผลยังปรากฏกลีบรองกลีบดอก รวมทั้งหลอดท่อรังไข่ติดอยู่เป็นจุก เมล็ดแบน สีน้ำตาลอ่อน รูปขอบขนาน ยาว 1.2

การขยายพันธุ์

การกระจายพันธุ์

เซนติเมตร ผิวเรียบ จำนวนเมล็ดมาก มีเยื่อหุ้ม

นิยมใช้เมล็ดในการขยายพันธุ์

พบขึ้นประปรายอยู่ทั่วไป ตามป่าเบญจพรรณขึ้น ป่าแดง และป่าหญ้า ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 50-500 เมตร ตามพื้นที่ขึ้นแฉะ ริมห้วยหรือลำธาร เกือบทุกภาค ถือกันว่าเป็นไม้เบิกนำที่ดี ทนทานต่อความแห้งแล้ง แม้กระทั่งไฟป่า เติบโตเร็ว สามารถกระจายพันธุ์ไปไกลๆ